

Pokiaľ ide o II. žalovaného — nehľadiac na už odbytú okolnosť, že on sa obrátil o informáciu k súťažiteľovi žalobníkov — nemožno zistiť len z vlastného obsahu ním písaného inkriminovaného článku, že tento žalovaný písal ho nie z verejného záujmu, ale cieľom súťaže. Žalobníci síce právom poukazujú v dovolacej žiadosti, že pachateľom zľahčovania môže byť i nesúťažiaci osoba, avšak keď nebol dokázaný na strane I. žalovaného čin, priečiaci sa súťažným právnym zásadám, ktorého by si musel byť vedomý aj II. žalovaný, niet tu pri nedostatku iných závažných skutočností činu nekalej súťaže ani na strane tohoto.

Čís. 14405.

U osôb, menovaných v § 4 zák. č. 34/1934 Sb. z. a n., nestačí preukázať, že sú bez zamestnania, ale rozhodná je aj okolnosť, aké majú príjmy.

(Rozh. z 28. V. 1935, R IV 177/35.)

Súd prvej stolice návrhu na vyhlásenie konkurzu proti Leopoldovi U. vyhovel, rekurzný súd vybavenie návrhu odložil z týchto dôvodov:

Dodatečným šetrením a to zpravou obvodného notárskeho úradu v Ch. z 18. února 1935 v spojení s protokolom téhož úradu ze 7. února 1935, pripojeným k rekursu, vyšlo na jevo, že rekurent byl v posledních letech obchodníkem s ovocem, že se však před dvěma lety hospodářsky shroutil, obchodu se vzdal a je teď vůbec bez zaměstnání. Bylo proto podle zák. č. 34/1934 Sb. z. a n. resp. vlád. nař. č. 260/1934 Sb. z. a n. uznati, jak se stalo.

Najvyšší súd usnesenie súdu rekurzného rozviazal a upravil rekurzný súd, aby skutkový stav pravidelne zistil a o návrhu na odloženie vyhlásenia konkurzu znova rozhodol. Dôvody:

Ustanovenie § 1 bod 3. zák. č. 34/1934 Sb. z. a n. v znení vl. nar. č. 260/1934 Sb. z. a n. platí podľa § 4 bodu 2 obdobne o osobách, ktoré prevádzaly samostatnú zárobkovú činnosť, musely sa jej pre hospodárske pomery vzdať a nemajú príjem, ktorý sa rovná príjmu uvedenému v odst. 1 § 4 cit. zák. Nestačí preto u týchto osôb preukázanie toho, že sú bez zamestnania, ale rozhodná je aj okolnosť, aké majú príjmy. Dlžník Leopold U. tvrdil v konkurznom pokračovaní, že žije zo sezónnych obchodov s jablkami. Taktiež potvrdili Benjamin Š. a Leopold Sz. podľa zápisnice spísanej na notárskom úrade v Ľ., na ktorú sa napadnuté usnesenie odvoláva, že dlžník pôsobí ako obchodný sprostredkovateľ na províziu. Bolo preto povinnosťou rekurzného súdu, aby zistil, aké príjmy tato činnosť dlžníkovi prináša, a to tým viac, keď z vyúčtovania, pripojeného k spisu okresného úradu v Ľ. vychádza, že dlžník dostal za sezónu 1934 od firmy P. 11.000 Kč. Rekurzný súd sa však touto otázkou nezoberal a skutkový stav v tomto smere nezistil.